

MVCRX03BYQE5
prvotní identifikátor

odbor eGovernmentu
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 12224-4/EG-2017

Praha 10. února 2017
Počet listů: 3

Vážený pan

DS:

ROZHODNUTÍ

Odbor eGovernmentu Ministerstva vnitra, jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále také jako „povinný subjekt“ a „InfZ“), rozhodl v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 InfZ o žádosti , trvalým pobytem ze dne 23. ledna 2017, o poskytnutí informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím

t a k t o:

Žádost žadatele, , ze dne 23. ledna 2017, o poskytnutí informací k otázce č. 2) *Seznam zneprístupněných smluv zahrnující přinejmenším jejich metadata daná zákonem o registru smluv, tedy smluvní strany, předmět a cenu, ve formátu XLS se odmítá.*

O d ů v o d n ě n í:

Dne 23. ledna 2017 obdržel odbor eGovernmentu Ministerstva vnitra žádost pana [redacted] o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Konkrétně pan [redacted] požádal o *seznam zneprístupněných smluv zahrnující přinejmenším jejich metadata daná zákonem o registru smluv, tedy smluvní strany, předmět a cenu, ve formátu XLS.*

K uvedené žádosti podatele je třeba sdělit, že požadovaný seznam Ministerstvo vnitra nemá, jelikož tato funkcionality **není součástí informačního systému** registru smluv.

Zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění zákona č. 298/2016 Sb., **neukládá povinnost tento seznam vést a mít jej k dispozici**, proto žádost v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 InfZ, které stanoví, že povinnost povinného subjektu poskytovat informace se netýká dotazů na **vytváření nových informací**, odmítl.

Nejvyšší správní soud se situací, kdy povinný subjekt vytváří nové informace podle § 2 odst. 4 InfZ, zabýval ve svém rozsudku ze dne 9. 2. 2012, č.j. 1 As 141/2011, v němž konstatuje, že **prvotním předpokladem pro odmítnutí žádosti o informace s tím, že by šlo o vytvoření nových informací, je logicky skutečnost, že povinný subjekt danými informacemi v požadovaném tvaru dosud nedisponuje. Dalším důležitým předpokladem je to, že povinný subjekt nemá povinnost předmětnými informacemi disponovat.** Je tedy třeba toto ustanovení vykládat podle účelu, jímž je bránit povinné subjekty před žádostmi o informace, jíž povinný subjekt nedisponuje a není povinen disponovat.

V souvislosti s tím, lze uvést další právní větu Nejvyššího správního soudu z výše citovaného judikátu: **„Nerespektováním povinnosti evidovat požadované informace se nemůže zbavit své povinnosti je poskytovat; vytvářením takových informací by pouze napravoval své dřívější pochybení.“**

K obdobným závěrům dospěli také autoři komentáře k zákonu o svobodném přístupu k informacím (Furek, A. - Rothanzl, L.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář.* 2010, Praha: Linde, str. 60-61), podle nichž rozlišení obou kategorií „*musí být hledáno v míře „intelektuální náročnosti“ činnosti, která by byla nutná pro přípravu odpovědi na žádost. Jinak řečeno o vytvoření nové informace půjde pouze tehdy, jestliže k vytvoření odpovědi na žádost nestačí pouhé mechanické vyhledání a shromáždění údajů, které má povinný subjekt k dispozici a které jsou žadatelem*

poptávány, ale jestliže je nezbytné s těmito údaji provádět další zpracovávání nad rámec prostého „vtělení“ do odpovědi na žádost.“

Dále je třeba uvést, že lze odmítnout poskytnutí informace nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v § 7- § 11 InfZ, nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně ze zřejmých důvodů vyjmenovány nejsou. Typickým faktickým důvodem neposkytnutí informace je právě situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá. (Stejný právní názor vyslovil i Nejvyšší správní soud v odůvodnění rozsudku ze dne 2. 4. 2008, č. j. 2 As 71/2007-56).

Zákon o svobodném přístupu k informacím poměrně často se vyskytující praktickou situací – *vyřízení žádosti na poskytnutí „neexistující“ informace, resp. informace, jíž povinný subjekt nedisponuje a ani nemá povinnost ji mít* – konkrétně neřeší. Pokud žadatel požaduje poskytnutí informace, kterou povinný subjekt nedisponuje a nemá povinnost ji mít a jestliže se tato informace vztahuje k působnosti osloveného povinného subjektu, nedává zákon žádnou odpověď, jak takovou žádost vyřídit. Ministerstvo vnitra se přiklání k tomu, že žádost by měla být vyřízena rozhodnutím o odmítnutí žádosti, a to s ohledem na formulaci ustanovení § 15 odst. 1 InfZ, které ukládá vydat rozhodnutí kdykoli se žádosti buď i zčásti nevyhovuje, přičemž jednou z takových situací je právě neexistence informace. Tento postup potvrzuje i výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu, jenž neexistenci informace považuje za „faktický“ důvod pro odmítnutí žádosti.

S ohledem na výše uvedené rozhodl odbor eGovernmentu Ministerstva vnitra jako povinný subjekt tak, že žádost o poskytnutí požadované informace odmítl.

P o u č e n í o o p r a v n ě m p r o s t ř e d k u :

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 InfZ ve spojení s § 83 odst. 1 a § 152 správního řádu podat rozklad. Rozklad se podává ministru vnitra prostřednictvím odboru eGovernmentu Ministerstva vnitra do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Ing. Roman Vrba
ředitel